

Ja do Ciebie

Wpisany przez Brajan Bednarczyk

poniedziałek, 18 marca 2013 19:21 - Poprawiony poniedziałek, 18 marca 2013 20:18

Tekst poniżej, zatytułowany "Ja do Ciebie", to doskonały przykład stylizacji na barokowy liryk. Autorem utworu jest Aleksandra Prokopek, uczennica klasy 1c. Zapraszamy!

Delikatnie, na ramiona kształtne opadając
Spopielony kosmyk, z drugim się skręcając
Odstoniły lico, ukrywać przestały twarz mleczną,
Niż poranek jasny bledszą, i z czołem co z młodością wieczną
Mieni się poświatą księżycyca i brwi rysuje, wygięte
Niczym łuk, co u Twego boku na stałe ma miejsce zajęte.
Z czołem, co kształty swoje piękne ukazało
Tak idealne, że z samą pięknnością zawsze wygrywało.
Z szarością Twych oczu, uroczą i srogą,
Nawet srebrne pierścienie mierzyć się nie mogą,
Choćby urok swój pokazywać chciały na dłoniach
Zacnych tak, jak Ród Królewski spoczywający na błoniach,
Które z daleka wypatrujesz na stepach, bo nawet sokół co wysoko leci
Nad głowami naszymi, nie widzi tyłu co Ty ludzkich dzieci,
Które obroniłeś podczas walki w Jarze.
A nos swą linią idealną i wspaniałą wierzyć karze,
Że pochodzisz z Rodów Wysokich, co ludziom pomagają wiecznie żyjące.
Prawią o tym wszem i wobec, te jak kamienie ledwie z wody wystające
Kości, którymi Twoje policzki zaznaczone, w całej swej piękności, lekko
Ku górze pociągnięte, gdzie się spajają harmonijnie i zderzają miękko
Z uszami spiczastymi, słyszającymi nawet
Rozwiewający twe białe włosy wiatr i zamęt
W myślach ludzkich wciąż obecny. Twoja bowiem szlachetniejsza
Niż kamienie wszystkie pierś, co od ust Twoich nawet bielsza,
Które jak zachód słońca różem skąpane, kryją Twe serce czyste
Mimo że nadchodzą czasy nader bardzo mgliste.